

Wezel

De wezel is het kleinste Europese roofdier. De vrouwtjes zijn zelfs nog een stuk kleiner dan de mannetjes. Ze zijn zó klein, dat ze muizen tot in hun gangenstelsels kunnen achtervolgen. De wezel doet enigszins denken aan een lange, slanke, zeer snelle muis. Hij verplaatst zich dikwijls in golvende sprongen van 30 cm. De meeste kans om een wezel te zien is als hij weg oversteekt, met gestrekt lijf en snel bewegende pootjes. De lijn tussen de bruine boven- en de witte onderdelen is bij de wezel onregelmatig (in tegenstelling tot de hermelijn). Wanneer hij zich strekt om de omgeving af te speuren (het zogenaamde 'kegelen'), wordt de onregelmatige flanklijn goed zichtbaar. Hij bezit bij de mondhoeken dikwijls een bruine keelvlak. De staart is volkomen bruin en korter dan die van de hermelijn. De staart is ook nooit zwart op het einde. Bij ons krijgt de wezel geen witte wintervacht.

Data:

- **Lichaamslengte:** 13-23cm
- **Staartlengte:** 3-6cm
- **Gewicht:** 40-150g

Biotoop

De wezel komt voor in open, droge biotopen en cultuurland, zolang er maar voldoende muizen en schuilplaatsen aanwezig

zijn. Ze houden van dichte bosschages en houtstapels om zich in te verbergen. Ze bewonen vaak verlaten holen van muizen, ratten of konijnen.

Voedsel

De wezel – die zowel overdag als 's nachts actief is – jaagt vooral met zijn geurvermogen, maar onderzoekt ook allerlei hoekjes en gaten. Zijn voedsel bestaat voor het grootste deel uit (woel)muizen. Daarnaast eten ze ook ratten, mollen, slakken, kikkers en konijnen. Toevallig opgestoten vogels zal hij zeker ook proberen pakken. Dagelijks eet dit roofdier circa 30 g, ofwel ongeveer 25% van het eigen gewicht. De prooi, die hij meestal op de grond vangt, wordt met een beet in de nek gedood. De wezel is een goede klimmer en zal het niet nalaten af en toe 'in te breken' in nestkasten. Met zijn slanke lichaam kan hij door een gaatje van slechts 28 mm doorsnede! Soms bewaart de wezel zijn voedsel, bijvoorbeeld een dode muis of vogeltje, ergens in een holte, om het later weer op te halen.

Territorium

Een wezel heeft een territorium van 1 à 25 ha. Dat van het wijfje is veel kleiner. Ook hangt de territoriumgrootte af van het beschikbare voedsel: waren genoeg prooidieren zijn, behoeft de wezel geen grote afstanden af te leggen.

Voortplanting

Leeft solitair, behalve in de voortplantingstijd. De paring kan het gehele jaar door plaatsvinden, maar valt meestal in de periode februari-april. De draagtijd van de moeder bedraagt ongeveer 6 weken. De jonge wezels worden meestal in april of mei geboren, en soms volgt er in juli of augustus nog een tweede worp. De jongen worden in een nest van bladeren of gras in een hol of spleet geboren. Een worp bestaat meestal uit vijf à zes jongen. Na circa drie weken openen ze hun ogen. De jongen blijven tot een leeftijd van twaalf weken bij de moeder; ze zijn dan volgroeid. Anders dan andere Europese roofdieren kan de wezel al in zijn eerste zomer jongen voortbrengen.

Aantallen

De wezel komt voor in heel Europa, behalve in Ierland. In Nederland komt hij nog overal voor, maar minder dan vroeger. Op de Waddeneilanden ontbreekt de soort. wezels hebben sterk te lijden onder het toenemende verkeer en het verdwijnen van hun biotoop. Door het grote aantal vijanden (mensen, katten, uilen, vossen en andere roofdieren) worden wezels gemiddeld niet ouder dan een jaar.